

## SANT JAUME DE LLIERCA

Palau de Montagut (ant.)

Sant Jaume de Llierca © FOTOTECA.CAT



Municipi de la Garrotxa, a la vall del Fluvià, aigua avall de Montagut, fins a la confluència amb el Llierca.

### Situació i presentació

Té 7 km<sup>2</sup>

Termeneja amb els municipis d'Argelaguer (E), Montagut (N i W), Sant Joan les Fonts (SW), Santa Pau (S) i Sant Ferriol (S i SE). El territori que es troba a la dreta del Fluvià és accidentat per la presència dels vessants septentrionals de la serra de Sant Julià del Mont, dels quals davallen els torrents de Ca n'Illa i de Miana (límits SW i SE, respectivament).

Hi ha una font d'aigües sulfuroses vora el límit del terme amb Argelaguer. El sector septentrional, a l'esquerra del Fluvià, és planer i s'hi localitzen la població i els conreus.

El municipi comprèn, a més del poble de Sant Jaume de Llierca, cap administratiu, el barri de l'Hostalnou, la caseria de Can Coma i alguna urbanització de segona residència. Travessa el terme d'E a W la carretera N-260 de Figueres a Olot que segueix el Fluvià per l'esquerra, de la qual surt (i forma el límit NW) el trencall que porta a Montagut, Sadernes i Tortellà. El 1937 Sant Jaume de Llierca canvià el nom pel de Poble de Llierca.

### La població i l'economia

La població ha estat tradicionalment escassa: 17 focs d'església el 1370, que havien baixat a 13 el 1553. Al segle XVIII inicià una tímida puja (104 h el 1718 i 127 h el 1787), continuà augmentant al llarg del segle XIX (414 h el 1860) i aquesta línia ascendent continuà fins al 1930, en què assolí la xifra màxima de població, 1.021 h. Des d'aleshores, però, inicià una davallada que portà als 855 h el 1975 i 711 h el 1998. Al 2005 hi havia 785 h. 865 h. (2019)

L'agricultura i la cria de bestiar formen una de les bases econòmiques. Els conreus es dediquen principalment a la producció de cereals, ordi i blat de moro sobretot, arbres fruiters, i farratge per al manteniment del bestiar porcí i boví. La indústria hi ha tingut cert desenvolupament. Destaquen el sector tèxtil, alimentari, metal·lúrgic i de matèries plàstiques destinats a la indústria de la construcció; algunes empreses són situades al polígon industrial del pla de Poliger.

### El poble de Sant Jaume de Llierca

El poble de Sant Jaume de Llierca (750 h el 2006) s'alça a 203 m a la riba dreta del Llierca, vora la seva confluència amb el Fluvià. Té un aspecte modern i el centra l'església parroquial de Sant Jaume, edifici bastit el 1856 a l'indret que ocupava l'antic; té tres naus i una façana neoromànica amb una característica cúpula de rajola vermella. Conserva dues valuoses talles de fusta de l'església anterior que representen Sant Jaume Apòstol i el Crist, datables als segles XVI o XVII.

La festa major del poble s'escau al juliol, per Sant Jaume, i al setembre se celebra la festa petita de Sant Mateu en agraïment al sant per haver deslliurat el poble de la pesta.

#### Altres indrets i història

Al sector oest del terme, a l'esquerra del Fluvià es localitza la caseria de Can Coma (40 h el 2005) i més al nord, prop de Montagut, el barri de l'Hostalnou (20 h el 2005). Al pla de Poliger, que envolta el poble per ponent, hom trobà el 1973 un petit jaciment prehistòric (còdols treballats i d'altres restes) i al Mas l'Aulina, al N del pla de Poliger, es trobà, el 1914, una moneda visigòtica d'or fi de Recesvint (653-672), d'una sèrie rara al país.

Aïllades dalt la carena de Montpalau hi ha restes d'una torre de vigilància.

El poble es formà com a veïnat al voltant de l'església de Sant Jaume de Poliger, coneguda des del 1169 (any en què fou donada al monestir de Sant Pere de Camprodon), dins el terme de Palau de Montagut o Palau d'Avall, i depenia de la jurisdicció del castell (i després del comtat) de Montagut. Els llocs de Palau i Poliger ("in termino de Monte Aguto in villa qui dicunt Palacio et silva que

dicunt Puligario”), apareixen ja el 940. Com a únic nucli poblat del terme esdevingué cap d’un municipi al qual donà nom.  
(Gran Enciclopèdia Catalana)

